

Posudek diplomové práce J. Nejmana *Atomismus vs. holismus ve filosofii jazyka*

Práce se zabývá konfrontací atomistického pohledu na jazyk, který byl charakteristický pro klasickou analytickou filosofii, a pohledem holistickým, který e ve druhé polovině dvacátého století vyprofiloval jako jeho alternativa. Probírá učení filosofů, kteří jsou představiteli toho prvního (logičtí empiristé, Moore, Russell, raný Wittgenstein) a konfrontuje ho s učením těch, kteří představují ten druhý (pozdní Wittgenstein, Quine, Davidson). Autorovým závěrem je, že ač atomistický pohled do jisté míry souzní s pohledem na jazyk z pozice "selského rozumu", je to pohled holistický, který je adekvátní.

Za pozitivní rys práce považuji autorovu snahu najít si vlastní cestu labyrintem analytické filosofie. Ač v textu často dosti věrně reprodukuje sekundární zdroje, je patrné, že to, o co mu opravdu jde, je pochopení toho, o co jde pod tímto povrchem. Pravda, někdy se toho snaží dobrat cestami, které jsou poněkud krkolomné, jeho snaha o skutečné pochopení je chvályhodná. Celkově má práce relativně široký závěr a svědčí o autorově obeznámenosti s danou problematikou.

Práce není ovšem úplně zaostřená, někdy se od svého centrálního tématu rozbíhá poněkud příliš do šířky a věnuje se tématům, která úplně nesouvisí s vývojem názorů na atomistickou vs. holistickou povahu jazyka.

Myslím, že při obhajobě by měl autor především nějak stručně a jasně zrekapitulovat závěry své konfrontace atomismu s holismem. Současně by mohl říci něco o tom, proč je tato otázka tak důležitá – a zda to je jenom věc interní analytické filosofii, či zda jde o obecnější problém.

Z uvedených důvodů navrhuji práci hodnotit známkou **B**.

Jaroslav Peregrin